

Викладачі коледжу щорічно проводять значну роботу по підготовці студентів для участі в загальноколеджевих і регіональних олімпіадах та досягають певних результатів. Студенти, яких вони готують, показують високий рівень знань і умінь та займають призові місця в регіональних олімпіадах і науково – дослідних конференціях.

Викладене вище дозволяє зробити висновок: особистісно-професійне становлення педагога – це неперервний, динамічний і поетапний процес особистісних та діяльнісних змін, що відрізняються внутрішньою динамічністю, глибиною духовно-практичної роботи щодо самовдосконалення, яке можливе при наявності умов «особистісного-професійного-змістовного» потенціалу методичної роботи.

Результативність методичної діяльності викладача залежить, передусім, від чітко сформованої мети, бачення такого виду діяльності як системи з цілісними взаємопов'язаними компонентами.

Системний підхід дозволяє виважено обрати та застосовувати форми та методи організації методичної роботи викладача, застосовувати творчий підхід й дотримання державних стандартів.

Вербин Н.Б.

старший викладач,

*Національний університет оборони України
імені Івана Черняхівського*

ЩОДО ПРОФЕСІЙНОЇ ВИТРИВАЛОСТІ МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ ВІЙСЬКОВОГО УПРАВЛІННЯ НА ЕТАПІ ОПЕРАТИВНО-ТАКТИЧНОГО РІВНЯ ПІДГОТОВКИ

Досвід проведення Антитерористичної операції на сході України засвідчує, що військово-професійна діяльність офіцерів органів військового управління проходить в умовах постійного впливу несприятливих чинників, а саме: довготривалому перебуванні у вимушеному незручному положенні, сенсорному перевантаженні, цілодобовому режимі несення служби під обстрілами стрілецького та артилерійського озброєння, що призводить не тільки до високого напруження розумових, психічних і фізичних сил на фоні недостатньої рухової активності, але і негативно впливає на професійну працездатність і стан здоров'я.

Психолого-педагогічні дослідження науковців Н. Агаєва, Ю. Дем'яненка, В. Кожевнікова, О. Молокова, А. Обвінцева, О. Охременка, В. Стасюка, О. Хміляра, В. Ягуповата ін. засвідчують, що в екстремальних умовах військово-професійної діяльності якісно вирішувати поставлені завдання зможуть військовослужбовців, у яких високий рівень розвиненості професіоналізму, фізичної витривалості,

психологічної стійкості та працездатності. Дані чинники перешкоджатимуть розвитку паніки у командирів, дозволятимуть зібратися і сконцентрувати волю та знайти вірний, доцільний вихід із важкої ситуації та прийняти нестандартні рішення (А. Караяні, О. Колесніченко, Н. Мась, О. Охременко, Н. Пенькова).

Погоджуючись з думку дослідників М. Гритченко, О. Колесніченка, Н. Пенькової, Р. Раєвського, що одним із ефективних чинників в процесі підготовки до службово-бойової діяльності є професійна витривалість, яка забезпечує виконання роботи з необхідною нервово-психічною стійкістю, в потрібному робочому режимі і темпі, без відчутних ознак втоми або помилок та ефективного використання ресурсів особистості й організму для успішного виконання службово-бойових завдань в екстремальних умовах.

Тому, враховуючи сучасні вимоги до офіцерів органів військового управління в особливих умовах, актуальним питанням постає перегляд підходів до організації навчально-виховного процесу у підготовці майбутніх військових управлінців із врахуванням професійної витривалості та пошуком шляхів її розвитку.

Вітчизняні та зарубіжні науковці В. Бодров, Е. Зеєр, О. Кокун, М. Корольчук, Я Крушельницька, Р. Раєвський, О. Хміляр, В. Ягупов, В. Bushman S. Nady, С. L Nix та ін. зазначають, що витривалість є важливою професійною якістю, яка потребує безперервного розвитку під час професійної діяльності, так і в особистому житті.

У великому тлумачному словнику сучасної української мови, витривалий характеризується, як міцний, стійкий, здатний витримувати велике фізичне чи моральне напруження. Здатний зберігатись, існувати в несприятливих умовах (за змін температури і т. ін.) [1, с. 116].

Дослідники А. Васильков, В. Ільїніч, П. Рудик під витривалістю розуміють здатність людини до тривалого виконання будь-якої діяльності без зниження її ефективності. Дещо ширше визначення дає М. Гритченко, який під витривалістю військовослужбовців розглядає поняття, яке характеризує собою тривале збереження працездатності, підвищену стійкість і опірність організму втомі або дії різних несприятливих життєвих умов [2, с. 25].

Для дій в особливий період, так і в мирний час, у майбутніх офіцерів військового управління має бути високий рівень розвиненості професійної витривалістю, яка забезпечить здатність тривалий час здійснювати військово-професійну діяльність, переключатись з одного виду і характеру праці на інший. Наприклад, з тривалої праці, яка вимагає значного рівня фізичного витривалості, на працю, пов'язану з інтелектуальною або психічною витривалістю.

Професійну витривалість пов'язують з різними науками, такими як: фізіологією, соціальною психологією, гігієною та психофізіологією праці, ергономікою, інженерною психологією, фізичною культурою та ін. Відомий факт, що існує зв'язок основних властивостей нервових

процесів (сили, врівноваженості, рухливості) з важливими для діяльності психофізіологічними особистісними якостями людини. Так, із силою нервових процесів пов'язані довготривала витривалість та витривалість до екстремального напруження, стійкість.

На жаль, у психолого-педагогічній літературі не вистачає фундаментальних праць присвячених професійній витривалості спеціалістів різних галузей, в тому числі майбутніх офіцерів військового управління, які б надавали можливість ефективніше використовувати потенціал майбутніх фахівців в подальшій професійній діяльності. Разом з тим, вимоги сучасності вимагають теоретичного обґрунтування даного явища та пошуків шляхів щодо його впровадження на практиці.

Деякі аспекти професійної витривалості розглядалось В. Бодровим, М. Гритченко, Я Крушельницькою, О. Колесніченко, В. Метелицьким, Н. Пеньковою, Р. Раєвським та ін. Однак, дослідники лише частково торкаються окремих елементів професійної витривалості і не відображають повноцінної характеристики її сутності, змісту та структури, не висвітлюють шляхів її розвитку в системі професійної підготовки фахівців.

Тому, в перспективі подальших досліджень є визначення сутності, змісту та структури професійної витривалості майбутніх офіцерів військового управління на етапі оперативно-тактичного рівня підготовки та пошуків шляхів її розвитку.

Список використаних джерел:

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови / Уклад, і голов. ред. В. Т. Бусел. – К.; Ірпінь: ВТФ «Перун», 2004. – 1440 с.
2. Гритченко Н. В. Как бороться с утомлением и повысить выносливость в бою / Н. В. Гритченко – М.: Воениздат, 1963. – 96 с.
3. Крушельницька Я. В. Фізіологія і психологія праці: [підручник] / Я. В. Крушельницька – К.: КНЕУ, 2003. – 367 с.

Гриценко І.В.

викладач,

*Немирівський коледж будівництва та архітектури
Вінницького національного аграрного університету*

ПЕДАГОГІЧНА МАЙСТЕРНІСТЬ ВИКЛАДАЧА ВНЗ ТА ШЛЯХИ ЇЇ ПІДВИЩЕННЯ

На сьогодні в Україні відбувається становлення нової системи освіти, орієнтованої на входження у світовий освітній простір. Перед вищою школою поставлено нові цілі і завдання, основним напрямом діяльності якої має стати задоволення потреб особистості в знаннях, які б